

Sygn. akt VIII U 2427/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7 października 2014 r. i 5 listopada 2014 r. **nr** (...)5- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do zaliczenia okresu od 20 stycznia 1989 r. do 31 października 1989 r. do pracy górniczej.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIIIU 2427/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.10.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. Ł. (Ł.) zaliczenia do pracy górniczej okresu od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r., ponieważ z przedłożonych dowodów wynika, że ubezpieczony był zatrudniony częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią, a jednocześnie pracodawca określa liczbę zjazdów pod ziemię w miesiącu w ilości przeciętnie 22 dni, co jest zaprzeczeniem poprzedniego stwierdzenia. Nadto zajmowane przez ubezpieczonego stanowisko nie figuruje w zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r. i nie jest tożsame ze stanowiskiem inspektora określonej specjalności. Okres ten może zostać zaliczony jako praca górnicza po przedłożeniu miesięcznego wykazu dniówek przepracowanych pod ziemią.

Decyzją z dnia 05.11.2014r. organ rentowy podtrzymał w mocy treść decyzji z dnia 07.10.2014r. i ponownie odmówił zaliczenia ubezpieczonemu do pracy górniczej podanego powyżej okresu zatrudnienia.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 20.05.2015r. domagał się ich zmiany przez zaliczenie okresu pracy w KWK (...) od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. do pracy górniczej z przelicznikiem 1,5.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, iż zajmowane przez niego w tym czasie stanowisko inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią umiejscowione było w pionie technicznym, wydobywczym kopalni i jest tożsame z wykazanym w pkt C, ppkt 7, poz.5 stanowiskiem inspektora określonej specjalności gospodarki maszynami, smarami, technologii górniczej załącznika nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. Dodał również, iż w spornym okresie przeciętne 22 dniówki w miesiącu wykonywał pracę pod ziemią.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonych decyzjach. Organ rentowy dodał, iż przedłożony przez ubezpieczonego wykaz dniówek przepracowanych pod ziemią nie został sporządzony przez zakład pracy na podstawie posiadanej ewidencji, a jedynie na podstawie Protokołu Komisji Weryfikacyjnej. Tymczasem w spornym okresie istniał już obowiązek ewidencjonowania zjazdów pod ziemią pracowników kierownictwa i dozoru ruchu oraz pracowników inżynieryjno – technicznych. Ponadto w pkt I 2 tego Protokołu podano, że ubezpieczony wykonywał zatrudnienie częściowo pod ziemią i częściowo na powierzchni, natomiast pracodawca określa liczbę zjazdów pod ziemią w miesiącu praktycznie w maksymalnej ilości 22 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. Ł. urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 19.03.2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 01.12.2012r., to jest od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Wypłatę świadczenia zawieszono z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy.

Przy obliczaniu wysokości górniczej emerytury organ rentowy uwzględnił okresy pracy górniczej według następujących przeliczników: do 59 miesięcy zastosowano przelicznik 1,8, do 184 miesięcy zastosowano przelicznik 1,5 oraz do 30 miesięcy zastosowano przelicznik 1,4.

Jednocześnie pismem – załącznikiem do ww. decyzji organ rentowy poinformował ubezpieczonego, iż do pracy górniczej nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. na stanowisku inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią z uwagi na brak miesięcznego wykazu dniówek przepracowanych pod ziemią, gdyż stanowisko to nie figuruje w zarządzeniu nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r.

W dniu 25.03.2013r. ubezpieczony wystąpił z nowym wnioskiem o zaliczenie powyższego okresu do pracy górniczej przedkładając Protokół nr (...) z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 02.04.2013r. podtrzymał treść decyzji z dnia 19.03.2013r. odnośnie braku podstaw zaliczenia okresu spornego do pracy górniczej.

Od decyzji tej ubezpieczony nie wniósł odwołania.

W związku z rozwiązaniem stosunku pracy z (...) S.A. Oddział KWK (...) ubezpieczony w dniu 21.08.2013r. wystąpił o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej oraz jej wypłatę.

Rozpoznając ten wniosek organ rentowy decyzją z dnia 27.08.2013r. ponownie ustalił ubezpieczonemu wysokość emerytury górniczej i wznowił jej wypłatę począwszy od dnia 01.08.2013r.

Przy obliczaniu wysokości górniczej emerytury organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu okresy pracy górniczej według następujących przeliczników: do 67 miesięcy zastosowano przelicznik 1,8, do 184 miesięcy zastosowano przelicznik 1,5 oraz do 30 miesięcy zastosowano przelicznik 1,4.

Organ rentowy nadal nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r.

Od decyzji tej ubezpieczony również nie wniósł odwołania.

W dniu 29.09.2014r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o zaliczenie do stażu pracy górniczej okresu spornego jw. i w rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną z dnia 07.10.2014r.

Następnie w dniu 27.10.2014r. ubezpieczony ponownie zwrócił się o zaliczenie okresu spornego przedkładając na tę okoliczność wykaz zjazdów pod ziemię sporządzony przez (...) Oddział KWK (...).

W rozpoznaniu tego wniosku decyzją zaskarżoną z dnia 05.11.2014r. organ rentowy podtrzymał treść decyzji zaskarżonej z dnia 07.10.2014r.

Ubezpieczony posiada wykształcenie wyższe. W dniu 10.09.1987r. uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka na Politechnice (...) w G..

Ubezpieczony od dnia 20.01.1989r. do dnia 20.08.2013r. był zatrudniony w (...) S.A. Oddziale KWK (...) w pełnym wymiarze czasu pracy kolejno na stanowiskach:

- od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. – inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią,
- od dnia 01.11.1989r. do dnia 31.10.1990r. – dozorca oddziału elektrycznego pod ziemią,
- od dnia 01.11.1990r. do dnia 31.07.1995r. – sztygara zmianowego oddziału elektrycznego pod ziemią,
- od dnia 01.08.1995r. do dnia 31.12.2004r. – sztygara oddziałowego oddziału elektrycznego pod ziemią,
- od dnia 01.01.2005r. do dnia 30.09.2007r. – nadsztygara elektrycznego urządzeń szybowych pod ziemią,
- od dnia 01.10.2007r. do dnia 09.04.2010r. – nadsztygara elektrycznego maszyn i urządzeń szybowych pod ziemią,
- od dnia 10.04.2010r. do dnia 31.12.2011r. – z – cy kierownika działu energomechanicznego głównego mechanika urządzeń szybowych pod ziemią,
- od dnia 01.01.2012r. do dnia 31.12.2012r. – z-cy kierownika działu energomechanicznego (...) S. – głównego mechanika do spraw urządzeń szybowych i obiektów podstawowych pod ziemią,
- od dnia 01.01.2013r. do dnia 20.08.2013r. – z-cy kierownika działu energomechanicznego głównego elektryka do spraw obiektów podstawowych pod ziemią.

W okresie spornym od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. ubezpieczony pracował w oddziale elektrycznym. Otrzymał stanowisko inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią, gdyż nie miał wówczas zatwierdzenia na stanowisko dozorca. Zatwierdzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w charakterze osoby niższego dozoru ruchu w specjalności elektrycznej w zakładach górniczych podziemnych ubezpieczony uzyskał w dniu 10.10.1989r. (nr VI -055/Ł-7/89).

Do czasu uzyskania zatwierdzenia ubezpieczony uczestniczył w pracach, których z uwagi na brak zatwierdzenia nie mógł wykonywać samodzielnie. Ubezpieczony zjeżdżał pod ziemię z osobą towarzyszącą, z osobą dozoru, czy też w okresie późniejszym z elektrykiem. Pod ziemią zapoznawał się z układem wyrobisk, miejscami pracy, urządzeniami używanymi pod ziemią, uczestniczył m.in. przy naprawach urządzeń elektrycznych oraz przy kontroli urządzeń. Nie

wykonywał żadnych prac na powierzchni. Pracę pod ziemią ubezpieczony świadczył codziennie – zjeżdżał pod ziemię razem z pracownikami fizycznymi i dozorem w godzinach od 6.00 do 7.00 i następnie wyjeżdżał z pracownikami po skończonej dniówce roboczej. Pod ziemią pracował 7,5 godziny każdego dnia. Podczas pracy na stanowisku inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią ubezpieczony nie miał uprawnień do nadzorowania pracowników.

Po uzyskaniu zatwierdzenia (...) w charakterze osoby niższego dozoru ruchu w specjalności elektrycznej w zakładach górniczych podziemnych ubezpieczony od dnia 01.11.1989r. podjął pracę na stanowisku dozorca oddziału elektrycznego pod ziemią i okres ten organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do okresów pracy górniczej na podstawie art.50c ust.1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W okresie spornym razem z ubezpieczonym pracowali w tym samym oddziale świadkowie: D. W., który do dnia 31.05.1989r. zajmował stanowisko elektromontera pod ziemią, a następnie pracował jako dozorca oddziału elektrycznego pod ziemią oraz J. N., który zajmował stanowisko sztygara oddziałowego oddziału elektrycznego pod ziemią i był przełożonym ubezpieczonego.

W Protokole Komisji Weryfikacyjnej z dnia 11.03.2013r. nr 2/2013r. zawarto adnotację, iż ubezpieczony na stanowisku inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią był zatrudniony częściowo pod ziemią i częściowo na powierzchni, w okresie od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. wykonał przeciętnie 22 zjazdy pod ziemię w miesiącu.

(...) S.A. Oddział KWK (...) sporządziła wykaz zjazdów pod ziemię za sporny okres zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 01.02.1989r. do dnia 31.10.1989r., w którym wykazała, iż ubezpieczony w każdym z poszczególnych miesięcy przypadających na ten okres posiadał 22 zjazdy pod ziemię.

Z pisma (...) S.A. Oddział KWK (...) z dnia 03.06.2015r. wynika, iż do 1997r. Rejestracja Czasu Pracy nie posiadała elektronicznej rejestracji i stąd brak jest możliwości podania godziny zjazdów i wyjazdów ubezpieczonego za okres sporny, bo dniówki zjazdowe zapisywane były na podstawie pobranej marki bez możliwości wskazania godziny zjazdu i wyjazdu.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych dotyczących ubezpieczonego oraz świadków D. W. i J. N., zeznań świadków D. W. i J. N. oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 20.05.2015r. czas 00:07:55 – 00:56:23).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. Sąd dał w wiarę zeznaniom świadków i ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, logiczne, spójne i wzajemnie uzupełniające się.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. Ł. zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma organ rentowy, iż zajmowane przez ubezpieczonego w trakcie spornego okresu jego pracy w (...) S.A. Oddział KWK (...) od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. stanowisko inspektora do spraw urządzeń elektrycznych pod ziemią nie jest wymienione w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, nie jest stanowiskiem tożsamym ze stanowiskiem inspektora określonej specjalności wyszczególnionym w załączniku nr 1 do powołanego zarządzenia i stąd brak jest podstaw do zaliczenia tego okresu do pracy górniczej na podstawie art.50c ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.748).

Zgodnie z powołanym uregulowaniem prawnym za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw

i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

Zauważyć należy, iż ubezpieczony w tym czasie nie posiadał jeszcze zatwierdzenia w charakterze osoby dozoru i pracy polegającej na nadzorowaniu pracowników rzeczywiście nie wykonywał, co też wyraźnie potwierdził w toku składanych zeznań.

Zatwierdzenie (...) w charakterze osoby niższego dozoru ruchu w specjalności elektrycznej w zakładach górniczych podziemnych ubezpieczony uzyskał dopiero w dniu 10.10.1989r. i następnie od dnia 01.11.1989r. podjął pracę na stanowisku dozorca oddziału elektrycznego pod ziemią. Okres ten organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu do pracy górniczej na wysokość pobieranego przez niego świadczenia na podstawie powołanego powyżej art.50c ust.1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż stanowisko „dozorcy odpowiedniej specjalności zatrudnionego w oddziale dołowym ” zostało wymienione w załączniku nr 1 do zarządzenia Przemysłu i Handlu z dnia 23.12.1994r.

Niemniej jednak w ocenie Sądu istnieją podstawy do zaliczenia na wysokość emerytury górniczej ubezpieczonego spornego okresu jego pracy od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. jako pracy górniczej z tej przyczyny, iż jak wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, ubezpieczony w tym czasie faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę pod ziemią.

Ubezpieczony codziennie zjeżdżał pod ziemię razem z pracownikami w godzinach od 6.00 do 7.00 i następnie wyjeżdżał z pracownikami po skończonej dniówce roboczej. Pod ziemią pracował 7,5 godziny każdego dnia i nie wykonywał żadnej pracy na powierzchni.

Powyższe wynika w szczególności z uznanych przez Sąd za wiarygodne zeznań słuchanych w sprawie świadków D. W. i J. N., którzy w okresie spornym pracowali razem z ubezpieczonym w tym samym oddziale Kopalni oraz z zeznań ubezpieczonego, a także z dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, a to z wykazu zjazdów pod ziemię, w którym pracodawca ubezpieczonego wykazał, iż ubezpieczony posiadał 22 zjazdy pod ziemię w miesiącu. Taka praktycznie maksymalna ilość zjazdów pod ziemię wynika również z treści Protokołu Komisji Weryfikacyjnej nr 2/2013.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na podstawie art.50c ust.1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z mocy art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zaliczenia okresu od dnia 20.01.1989r. do dnia 31.10.1989r. do pracy górniczej.

SSO Grażyna Łazowska